

Grup Hypatia de Debat

La teva veu compta, la teva opinió importa.

LES NOSTRES GRANS PREGUNTES

amb respostes per pensar

En un nou format de debat !

Ningú no té les respostes definitives a les preguntes que plantejarem.

Les que aquí es presenten són només una possible visió, destinada a estimular la reflexió i el debat.

Qui som?

Som consciència creadora

Som creadors de la nostra experiència.

**La nostra identitat es construeix contínuament mitjançant
les nostres eleccions.**

No venim a aprendre qui som, venim a experimentar-ho.

No som víctimes de la vida.

D'on venim?

**El nostre origen verdader NO és el naixement.
La nostra procedència és la Unitat, la Font, la Totalitat.
No venim perquè ens falti alguna cosa.
No venim per ser jutjats.
Ni per aprovar un examen.
Venim per experimentar.
L'ànima ja posseeix tota la saviesa, tot el coneixement,
tot el poder. No necessita aprendre.
El que fa és recordar a través de l'experimentació**

Per què doncs no ho recordem?

Perquè l'oblit forma part del procés.
Només oblidant temporalment qui som
pot tenir sentit tornar a descobrir-ho
mitjançant l'experiència humana.

La vida física permet experimentar allò que
a la Unitat només es podia conèixer intel·lectualment.

QUÈ FEM AQUÍ?

Experimentar i expressar qui som realment.

**No som aquí per ser posats a prova,
ni per expiar culpes, ni per acumular mèrits
de cara a una altra vida.**

L'ànima el que desitja és experimentar.

I només pot fer-ho vivint.

Per això existeix l'univers físic.

Venim a experimentar.....

**Una cosa és conèixer intel·lectualment l'amor.
Una altra molt diferent és viure'l.
Per això existeix l'experiència humana.
Cada pensament. Cada paraula. Cada acció
està creant simultàniament el món i la nostra identitat.
No som espectadors.
Som participants creadors.**

La mort no existeix

L'ànima no pot ser destruïda.

Només canvia la forma.

La mort no és un final;

l'existència continua.

On anem?

No cap a un judici final, ni cap a un destí definitiu del qual ja no es torna.

Estem en un procés continu d'expansió de la nostra consciència.

La reencarnació es part del procés, però no és una obligació, és una elecció.

L'ànima pot tornar a adoptar noves formes físiques quan així ho decideix.

La mort no interromp el procés creador.

Continuem creant experiències.

Continuem evolucionant. Continuem escollint.

**En els teus sentiments més profunds
s'amaga la veritat més alta.**

**El Pensament més Elevat és sempre aquell que conté
Alegria, Veritat i Amor.**

Els tres són intercanviables, i cadascun porta sempre als altres.

**La teva vida és sempre el resultat dels teus pensaments
sobre ella, incloent-hi el pensament creador
de què rarament obtens el que vols.**

Per què no tenim allò que demanem,

Dir que volem, que dessitjem o que necessitem una cosa, únicament serveix per produir aquesta experiència concreta en la vostra realitat: **la manca.**

Per tant, la paraula correcta no és mai de súplica, sinó de gratitud.

Quan doneu gràcies per endavant per allò que voleu experimentar en la vostra realitat, esteu efectivament reconeixent que allò ja hi és.

La gratitud és, doncs, la més poderosa afirmació.

Per què Déu permet el patiment?

Perquè de intervenir constantment impediria el nostre lliure albir, que és considerat el major do atorgat a l'ésser humà.

El patiment no és una pena divina, sinó una conseqüència de determinades formes de pensar i actuar.

Les guerres, les injustícies, la violència, fins i tot molts grans esdeveniments històrics són fruit de la consciència col·lectiva de la humanitat.

No decisions de Déu.

Amor i Temor

**Tot pensament humà, tota acció humana, es basa o bé en
l'amor, o bé en el temor.**

**No existeix cap altra motivació humana, totes les altres no són
sinó derivades d'aquestes dues.**

**Són simplement versions diferents: diferents variacions del
mateix tema.....**

Qualsevol acció empresa pels éssers humans es basa en l'amor o el temor, i no simplement les que afecten les relacions.

Les decisions relatives als negocis, la indústria, la política, la religió, l'educació, la política social, l'economia, les decisions que impliquen guerra, pau i qualsevol decisió lliure que prenguem es deriva d'un dels dos únics pensaments possibles que existeixen: un pensament d'amor o un pensament de temor.....

L'odi no és l'oposat de l'amor;

El veritable oposat de l'amor és el temor.

Quan la por envaeix una relació, pot acabar manifestant-se com a control, dependència, ressentiment, ira o fins i tot odi.

A les relacions de parella :

**En el moment en què manifestem el nostre amor, obrim la porta
al nostre temor més gran.**

**Perquè el primer que ens preocupa després de dir
"T'estimo" és si escoltarem el mateix.**

**I si ho escoltem, llavors comencem immediatament a
preocupar-nos per la possibilitat de perdre aquest amor
que acabem de trobar.**

Atraiem allò que temem.

L'emoció és la força que atrau, tant el que es bó
com el que es dolent.

Per tant, allò que temem és el que experimentarem.

Un animal sap immediatament si tens por d'ell.

Les plantes, que considerem una forma de vida encara
inferior als animals, responen a les persones que les
estimen molt millor que a aquelles a qui els són indiferents.

Res d'això passa per casualitat.

No existeix la casualitat a l'univers.

La vida no és una escola

No, no som aquí per aprendre.
La nostra ànima ja sap tot el que es pot saber en tot moment.

Però saber-ho no és suficient.
L'ànima aspira a experimentar-ho.

Podem saber que som generosos, però tret que fem alguna cosa que demostrï generositat, no tenim sinó un concepte.

Podem saber que som amables, però tret que fem alguna cosa que demostrï amabilitat i el concepte es converteixi en experiència, tot el que hi ha és especulació.

L'ànima tria per endavant quina classe de vida tindrà?

No triem la vida que tindrem.

Però sí el que voldrem experimentar i podem seleccionar
les persones, llocs, esdeveniments, condicions,
circumstàncies, desafiaments, obstacles, oportunitats i
opcions, amb les quals podrem crear la nostra experiència.

Després, el lliure albir (sense recordar el que em triat)
dirà la darrera paraula.

**La passió és l'amor convertit en acció.
Si un no sent passió per res, no té vida
en absolut.**

Si vols garanties a la vida, llavors no vols la vida.

**Per la seva pròpia naturalesa, la vida no pot
tenir garanties;**

si fos així, tot el seu propòsit es veuria frustrat.

Moltes gràcies

FI

